

Pyhäkouluharrastus ...

Jatkoa sivulta 1

että onnistumiset itse pyhäkoulutyössä ovat olleet pääasiallisina opettajina. Mutta aivan omin neuvoin eivät pyhäkoulunopettajatkaan sentään enää joudu "pätevyydestään" huolehtimaan. Porinkin eri seurakunnissa on pyhäkoulutoimikunta, joka tarpeen tullen kokoontuu neuvottelemaan alan asioista. Tavaksi on myös tullut, että kaupungin eri seurakunnat vuorotellen järjestävät kaikille pyhäkoulujen opettajille kurssiluentoja kokouksia, joissa koetetaan löytää uusia ideoita opetuksen tarkoituksiin, uusia opettajia jne. Kerran vuodessa toimeenpannaan lisäksi varsinaiset ohjauskurssit seurakuntien pyhäkoulujen opettajille. Aivan erikoisiksi merkkitapauksiksi tämän alan koulujen elämässä ovat muodostuneet Suomen pyhäkouluyhdistyksen jokakesäiset pyhäkoulujuhlat ja niiden yhteydessä järjestettävät opettajien ohjauskurssit. Ne ovat omiaan valamaan uutta intoa ja uskoa tämän alan työntekijöitten mieliin. Juhlille saapuvien luku onkin vuosittain huomattavan suuri.

Pyhäkoulutyötä on vaikea lopettaa

Saadaksemme jonkinlaisen käsityksen siitä, mitä varsinaisella työkentällä asiasta ajatellaan, pyysimme muutamilta eri seurakuntien pyhäkoulunopettajilta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Kuinka kauan olette toiminnut pyhäkoulunopettajana?
- 2) Mikä aiheutti sen, että ryhdyitte pyhäkoulunopettajaksi?
- 3) Mitä pyhäkoulutyö Teille merkitsee?

Linda Toivonen, Keski-Pori, on toiminut pyhäkoulunopettajana jo yli 7 vuotta. Siitä, miten tämä työ hänen kohdallaan sai alkunsa ja mitä se hänelle merkitsee, hän kertoi:

— Olin tyttäreni kanssa Keski-Porin kirkossa, jossa sillä kertaa saarnasi rovasti Mustonen. Hän puhui hyvin vetoavas-

si pyhäkoulutyöstä. Siinä yhteydessä ymmärsimme kumpikin saaneemme tehtävän Herralta. Perustimme kotiimme pyhäkoulun, jonka varsinaisena opettajana toimi tyttäreni. Hän lähti jatkamaan opintojaan, ja niin tehtävä jäi minulle.

Olen pyhäkoulutyöstä saanut siunausta ja uskon vahvistusta. Tehtävä on siitä ihmeellinen, että sitä ei voi lopettaa. Viime aikoina on erityisen innostavana tekijänä ollut neljän varttuneen tytön halu toimia vastuunkantajina pyhäkoulussamme.

Maija Kylävaionon, Länsi-Porista, työ pyhäkoulunopettajana on jatkunut jo yli 20 vuotta. Omista kokemuksistaan hän kertoi:

— Pyhäkoulunopettaja Saima Keskimäki pyysi minua avuksensa opetustyöhön. Lupauduin tähän tehtävään, koska olin saanut itse tulla tuntemaan Jeesuksen rakkauden. Minulla oli halu kertoa tästä rakkaudesta lapsille. Tunnen olevani mukana Jumalan valtakunnan työssä. Tehtävässäni saan kokea siunausta ja uskon vahvistusta. En voi lopettaa pyhäkoulutyötä, koska tunnen saaneeni tehtävän Herralta.

Merja Merimaa, Pihlavan, on vasta hiljattain aloittanut työn pyhäkoulunopettajana. Ensi vaikutelmistaan hän puhui seuraavaan tapaan:

— Tunsin kiinnostusta tällaiseen työhön, ja koska oli opettajapulaa, niin otin tehtävän vastaan.

Opetan hyvin mielelläni pyhäkoulussa. Koen tässä tehtävässäni palvelemisen iloa ja tunnen itseni hyödylliseksi.

Anna Poutanen, Teljän seurakunnasta, ehti tehdä pyhäkoulutyötä 11 vuotta, ennen kuin hänen olosuhteiden pakosta kaipaavin mielin oli jätettävä kutsumustyönsä. Haastattelijalle hän kertoi:

— Olen oikeastaan kuin kasvanut pyhäkoulutyöhön, koska jo isäni oli pyhäkoulunopettaja. Eräissä elämäni vaiheissa rovasti Laiho kehotti minua ryhtymään pyhäkoulunopettajaksi ja noudatinkin hänen kehoitustaan.

Tehtävä oli minulle kuin suuri lahja. Koin työssäni kiitollis-

Jumalanpalvelukset runkona ruotsinkielisessä seurakuntatyössä

Kirkkolain mukaan seurakunta on kaksikielinen, jos sen jäsenistä vähintään 50 on toista kotimaista kieltä puhuvia. Ruotsalaiseen kieliryhmään kuuluvia on kaupungissamme yhteensä noin 250 henkeä, ja he ovat sijoittuneet siten, että Keski-Porin ja Porin Teljän seurakunnat ovat kaksikielisiä. Miten sitten seurakunnat täyttävät velvollisuutensa kielellistä vähemmistöä kohtaan? Ensinnäkin työtä suunnittelemassa ja johtamassa on yli seurakuntarajojen ulottuva ruotsinkielisen seurakuntatyön toimikunta, jonka puheenjohtajana on rouva Solveig Heinonen ja sihteerinä vararehtori Peggy Kaipio. Muina jäseninä on vielä muita seurakuntatyöstä kiinnostuneita ruotsinkielisiä ja papiston edustajia.

Kerran kuussa sunnuntaisin kello 13 Keski-Porin kirkossa pidettävien ruotsinkielisten jumalanpalvelusten sarja on ikään kuin tukirunkona koko muulle toiminnalle. Jumalanpalvelusten jälkeen kokoonnutaan usein kirkkokahville ruot-

salaiseen yhteiskouluun, jossa vielä on jotakin ohjelmaa. Viime vuoden marraskuussa esimerkiksi kertoi piispa Forssell erilaisista rukouskirjoista koulun kokoontuneelle seurakuntaväelle.

Ruotsalaisessa yhteiskoulussa on myös joinakin arki-iltoina pidetty tilaisuuksia lähetystyön, nuorisoin, merimiestyön tai jonkin muun hyvän asian tiimoilta. Viikoittain kokoontuu myös ruotsinkielinen raamattupiiri, johon jokainen kiinnostunut on sydämellisesti tervetullut.

Ruotsinkielinen nuorisotyö on jäänyt miltei siihen, että vuosittain on pyritty viemään läpi ruotsinkielinen rippikoulu, johon seurakuntien ruotsinkielistä taitavat papit ja Ahlajärven kanttori-urkuri Birger Söderholm ovat osallistuneet. Viime tammikuussa konfirmoitiin 13 nuorta. Lisäksi ovat seurakunnan työntekijät käyneet joka toinen viikko pitämässä aamuhartauksia ruotsalaisessa yhteiskoulussa.

Ruotsinkielinen seurakunta-

lehti Kyrkpressen on seurakuntien toimesta tilattu kaikkiin ruotsinkielisiin perheisiin, jotta tälläkin tavalla saataisiin yhteyttä seurakunnan kielelliseen vähemmistöön. Myös kasteet, vihkimiset ja hautaamiset toimitetaan aina haluttaessa ruotsin kielellä.

Suurta apua työhönsä seurakunnat ovat saaneet "Suomessa tapahtuvan ruotsinkielisen seurakuntatyön liitolta" (Förbundet för svenskt församlingsarbete i Finland rf). Erityisesti liiton johtaja, pastori Bror Borgar on aina pyrkinyt avustamaan auliisti, ja hän on itse usein vierailut pitämässä jumalanpalveluksia ja muita tilaisuuksia.

Ruotsinkielinen seurakuntatyö on kaupunkimme olosuhteissa perustunut hyvään yhteistyöhön ja yhteisymmärrykseen, jota on saatu kokea niin monien yksityisten kuin myös ruotsalaisen yhteiskoulun taholta. Evankeliumilla ja evankeliumin hengellä ei saa olla kielellisiä rajoja.

Lars A. Jmelaus

sin mielin suurta siunausta. Pyhän Hengen läsnäolo loi rakkauden ilmapäirin pyhäkouluhetkiimme. Monet muistot sain pyhäkoulutyöstä lahjaksi elämäni. Muistan eräänkin pojan, joka ehdotti laulettavaksi laulun "Auta, Isä, vaaroissani muu lapsirukkaa, etten elon matkallani sieluani hukkaa". Mielestäni näissä sanoissa ilmenee pyhäkoulutyön päämäärä. Nähdessäni aikuisiksi kasvaneita pyhäkoululapsiani koen jotakin samaa, mitä koimme yhdessä pyhäkoulussamme.

Anna Poutanen ei nykyisin pidä pyhäkoulua. Hän asuu Honkaluodossa, eikä siellä tällä hetkellä ole pyhäkouluikäisiä lapsia. Neljänteen kysymykseemme: "Mitä haluaisitte sanoa kaikille pyhäkoulunopettajille?" hän vastasi Raamatun sanoilla:

"Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri." Hebr. 10: 35.



Ruotsinkielistä seurakuntatyötä suunnittelee ja johtaa Porissa toimikunta, jonka puheenjohtajana on rouva Solveig Heinonen.

Pääsiäinen lähestyy

Kouluaikani muistan kysyneeni, jonka uskonnonopettajan usein esitti meille: Mikä on kristikunnan suurin juhla? Hän tui Öljymäelle ja varjot tummettahti saada vastauksen: pääsiäinen. Mutta en ainakaan minä oikein voinut hyväksyä sitä vastausta, vaan olin luonnollisesti sitä mieltä, että joulu on seni.

Tietoisuus siitä, että lukevat matkalla ihmiset kaikkialla maailmassa polvistuvat saman ehtoollispöydän ääreen saman Vapahtajan eteen, tekee hetkeksi unohtumattoman.

Pitkäperjantain jumalanpalveluksen kaltaista ei ole koko vuonna. Pyhäpäivän virsi "Tulkaa kaikki, katsokaatte, piinaa rakkaan Herramme" tulkitsee riipaisevalla tavalla sitä sanoin kuvaamatonta tuskaa, minkä Vapahtajamme koki ristillä. Kun luetaan evankeliumia Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta, silloin tuntuu, kuin ei enää olisikaan kirkossa, vaan syydestä, vaan myös elämän

olisi mukana maailman pyhimyksillä paikalla Golgatan kummalla, johon risti pystytettiin.

Muistan kerran saarnavuorossa olleen papin sanoneen pitkäperjantain jumalanpalveluksen jälkeen kirkon sakaristossa, että kun hän oli lukenut päivän evankeliumitekstin saarnatuolist, olisi hän mieluummin sanonut vain yhden ainoan sanan, ja se sana oli aamen. Olisin taipuvainen uskomaan, että jokainen pappi on tuntenut jotain samantapaista. Tässä ja nyt en ole minä, joka saarnaan, sanani jäävät aivan liian pieniksi ja köyhiksi. Se on Golgatan risti, joka yksin puhuu.

Me, jotka seisomme sen ristin juurella, olemme lähimain kaikkein samankaltaisessa tilanteessa. Muutoin ihmisten välillä on olemassa suuriakin eroavaisuuksia, mutta jokainen meistä seisoa siellä Jumalan edessä syntisenä. Kaikki me olemme syyllisiä. Ainoastaan hän, joka kärsii ja kuolee, on ilman syntiä ja viaton.

Mutta Vapahtajamme risti ei saarnaa ainoastaan kärsimyksestä ja kuolemasta ja syyllisyydestä, vaan myös elämän

suurimmasta rikkaudesta. Meitä rakastetaan — ja rakastetaan niin paljon, että Herramme on uhrannut kaiken, antanut itsensä kokonaan, jakanut meidän osamme, kantanut meidän taakamme ja maksanut meidän velkamme: "Niin on Jumala maailmaa rakastanut". Synti on otettu pois. Anteeksiantamus on mahdollista. Jumalan lapseksi pääsy voi tulla todellisuudeksi. Tie Jumalan paratiisiin on avoin. Kaikki tuo on tarjona uskon kautta Kristukseen.

Pitkäperjantain iltana olemme koolla Vapahtajamme haudalla:

"Ja vaikka hauta synkkä on, käyn turvallisena kuolohon, kun Jeesus hautaan laskettiin, mun hautani myös valaistiin."

Valo, joka loistaa Joosef Arimatilaisen kalliohaudalla, loistaa myös kaikkien Kristukseen uskovien haudoille ja tekee niistä lepokammioita, joissa väsyneet saavat levätä ja odottaa ylösnousemuksen aamua.

Kolmantena päivänä on pääsiäinen. Kivi on vieritetty haudan suulta. Hauta on tyhjä. Kristillinen seurakunta voi tun-

nustaa voittoisan uskonsa: "Nousi kuolleista kolmantena päivänä". Vapahtaja on todistanut voittonsa synnistä ja kuoleman vallasta ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden. Se on iloinen sanoma siitä, että me saamme kohdata elävän Vapahtajamme rukouksen hartaudessa, jumalanpalveluksessa, kasteessa ja ehtoollisessa. Se on iloinen sanoma siitä, että hän seuraa meitä myös elämän arkipäivässä. Se on vakuutus siitä, että jokainen, joka hääneen uskoo, ei hukka, vaan perii iankaikkisen elämän. Siinä on todella aihetta vuoden suurimpaan juhlaan.

Päivät pitenevät ja valoisuus lisääntyy ulkona luonnossa. Kohta on pääsiäinen. Hiljaisen viikon tilaisuudet seurakunnissa kutsuvat meitä sanan ääreen, joka kertoo Vapahtajamme kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Ne tahottavat valmistaa meitä todellisen hyvän pääsiäisen vastaanottamiseen. Olkoon hartaana toiveenamme, että meitä on paljon, jotka olemme siinä läsnä!

Pekka Kajala

PUHUKOONJUMALANSANAPUHUUKOONJUMALANSANAP

PORIN SEURAKUNTIEN NUORISOKESKUKSEN
JÄRJESTÄMÄ

RAAMATTUNÄYTTELY

26.—28. 3. klo 9—18 Mikonkatu 8 A:ssa.

Näyttelyssä on esillä

- vanhoja suomalaisia Raamattuja
- nykykielisiä Uusia testamentteja eri puolilta maailmaa
- kuvatauluja raamattulähetystyöstä Afrikassa.

Lisäksi esittely raamatunluvun apuvälineistä, diaesityksiä sekä kirjamyynti.

Koululais- ym. ryhmät voivat varata ajan näyttelyyn tutustumista varten jo etukäteen nuorisokeskuksesta puh. 12 702.

* * *

Raamattunäyttelyn yhteydessä järjestetään yleisölle kaksi raamattulähetysiltaa:

- tiistaina 27. 3. klo 19, filmi "Raamattu rakentaa Afrikkaa"
- keskiviikkona 28. 3. klo 19, diaesitys "Raamatun vaiheet".

TERVETULO A MUKAAN!

PUHUKOONJUMALANSANAPUHUUKOONJUMALANSANAP

Liikuntavammaisten tiellä on vain esteitä

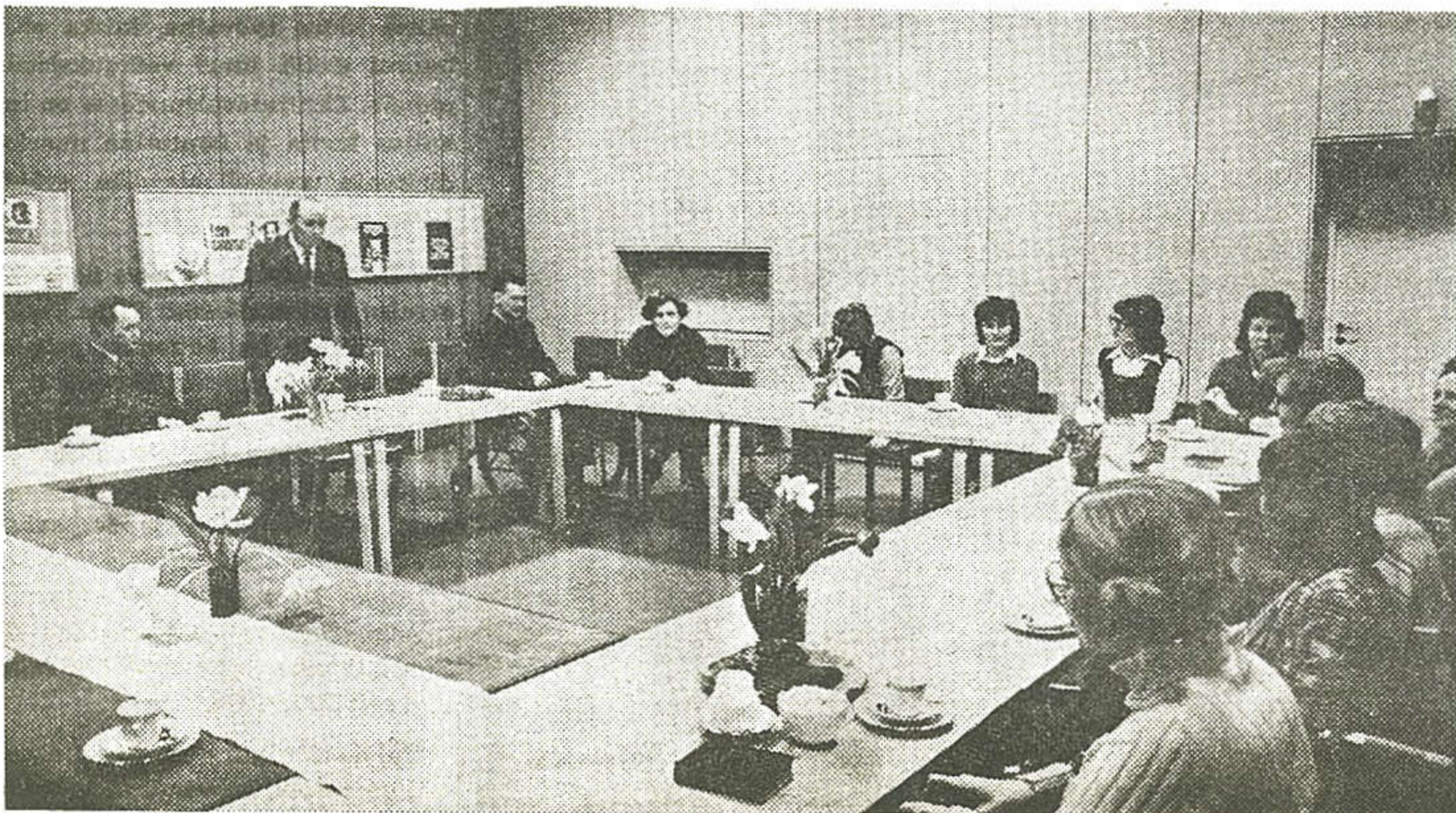
Näin todettiin äskettäin pidetyssä MS-potilaiden kokouksessa, josta muodostui kaupunginjohtaja Mikko Sävelän haastattelutunti. Mitä vaikeampi vamma, sitä enemmän on esteitä. Pyörätuolipotilaan ulottuvilla ei ole kulttuuripalvelua, ei uimahallia, ja myös kirkot sekä rukoushuoneet ovat rakennetut niin, että päästäkseen osallistumaan pyörätuolissa oleva tarvitsee ainakin kolme avustajaa.

MS-potilaat ovat vain yksi ryhmä vaikeasti liikuntavammaisia, joiden tarpeet tähän asti on unohdettu. Kaupunginjohtaja Mikko Sävelä mainitsi, että syy tähän on osaksi siinä, etteivät suunnittelijat ole saaneet koulutusta ottaaakseen huomioon tämän vähemmistöryhmän tarpeita. Lähitulevaisuudessa tullaan kuitenkin entistä enemmän yhteiskuntasuunnittelussa kiinnittämään huomiota myös vammaisten tarpeisiin sekä rakennustoiminnassa että yleisten palvelutilojen suhteen. Keskustelu kokouksessa oli erittäin vilkasta ja rakentavaa. Toivomuksia esitettiin tukittain, ja jo näiden asioiden esillä pitäminen vaikuttaa varmasti suunnittelijoiden ja niiden toteuttajien toimenpiteisiin. Erittäin

tärkeänä pidettiin kuntouttavien palvelujen lisäämistä, ja todettiin, että oma vammaisten poliklinikka olisi tarpeellinen, sillä pyörätuolissa istuvankin hammasta voi ruveta särkemään. Tällainen poliklinikka olisi varustettava niin, että sinne voisi vaivatta kulkea myös pyörätuolipotilas. Myös WC olisi varustettava tarpeeksi suurilla ovilla ja tarvittavilla lisälaitteilla. Suuri osa pyörätuolipotilaista asuu huonokuntoisissa asunnoissa, joista puuttuu kylpy- ja peseytymismahdollisuudet. Myös tähän asiaan toivottiin korjausta sekä kaupungin että seurakuntien toimesta. Invalidihuolto ry:n järjestämien suojatyöpaikkojen lisäksi kaivattiin kotityötä niille, joiden pääsy suojatyöpaikkaan ei ole mahdollinen.

MS-potilaita on Porissa alun kolmattakymmentä, ja heidän lukumääränsä koko maassa on noin 5 000. Toukokuussa järjestetään Turun MS-yhdistyksen toimesta leiri Reposaaren Junnilassa, joka kestää 15 vuorokautta ja on luonteeltaan kuntouttava. Sitä varten joudutaan myös Junnilassa poistamaan monia esteitä, jotta leirin pitäminen tulisi mahdolliseksi.

Otto Syrjä



MS-potilaiden kokouksessa toivottiin lisää kuntouttavia palveluja vammaisille.

Sairaanhoitaja voi erikoistua diakoniaan



Diakoniaopiston oppilaat Liisa Nikkilä, Irma Toivonen, Nea Laaksonen, Hanna Ristimäki ja Aulikki Rantala työskentelevät silmäosastolla. Opiskelun lomassa tytöt myös laulavat potilaille.

Seurakuntasisarten koulutus on Porin diakonissalaitoksen säätiön yksi päätehtäviä. Tämä yli 20 vuotta toiminut opinahjo on ollut alkutaipaleellaan koko maakuntaa palveleva sairaala- ja huoltolaitos. Sen tehtävänä on yleisön palvelu ja samalla myös toiminta käytännön opetuspaikkana. Porin diakoniaopisto on yksi maamme viidestä seurakuntasisaria valmistavista oppilaitoksista, toteaa opiston apulaisjohtajatar Hanna Arvelin-Raivio.

Ammattikasvatushallituksen hyväksymä sairaanhoitajajaoiston koulutus päättyy sairaanhoitajatutkintoon, minkä jälkeen valmistuneet ovat oikeutettuja anomaan merkitsemistä lääkintöhallituksessa pidettävään sairaanhoitajien rekisteriin. Opiskelu jatkuu välittömästi erikoiskoulutusjaostossa ja päättyy diakonian virkatutkintoon. Erikoiskoulutusjaostoon otetaan opiskelijoiksi myös muualla sairaanhoitajatutkinnon suorittaneita. Diakoniaopiston noin kolme ja puoli vuotta kestävä kurssi on tarkoitettu yhdeksi kokonaisuudeksi, lähinnä seurakuntien tehtäviin valmistavaksi koulutukseksi. Tästä johtuu, että ohjelmaan kuuluu ennen sairaanhoitajakoulutuksen alkua marras-joulukuussa preliminäärivaihe, mikä selvittää opiston erityisluonnetta ja koulutuksen tavoitteita.

Voiman lähteenä Kristuksen rakkaus

Seurakunnallisen työntekijän koulutuksen tavoitteita voi arvioida monelta kannalta muun muassa tämän hetken työn tarpeista käsin. Ensinnäkin koulutuksen tulisi antaa valmius mitä erilaisimpien ihmisten kohtaamiseen. Asiakkaan kannalta tämä merkitsee sitä, että hän kokee saavansa ymmärtävän ja todellisen avun. Seurakunnan, lähettäjän kannalta on tärkeitä se, että jokaisessa hoitokontaktissa asiakas tajuaa diakonisen palvelun voiman lähteenä olevan Kristuksen rakkauden, joka ei etsi omaansa, vaan lähimmäisen parasta ilman mitään sivutarkoituksia. Toiseksi työntekijä tarvitsee valmiutta selvittää jatkuvasti muuttuvista, uusista tilanteista.

Kristillistä tietoutta ja käytännön opetusta

Opistoon tullaan usein alle kaksikymmenvuotiaana. Useimmilla on herkkyyttä vaikutteiden vastaanottamiseksi. Kasvatuksen lähtökohdana on usko Jeesukseen Kristukseen seurakunnan Herrana ja Vapahtajana. Työssä tarvitaan runsaasti kristillistä tietoutta, sillä seurakunnan työntekijän on oltava entistä valmiimpi tarvittaessa sitä jakamaan. Oppiaineina ovat seurakuntasisaren työn, diakoniaopin ja kirkkotiedon aine-ryhmät, minkä lisäksi tarvitaan psykologista, sosiologista ja sosiiaalipoliittista perustietoa. Mutta tieto, jonka pystyy kirjoittamaan koepaperille, on kuitenkin vain osatavoite. Tietolähteiden käyttökky ja myönteinen asenne ovat käytännön taidon kannalta tärkeitä. Näihin perehdytään sekä ryhmässä että yksilöllisessä opetuksessa annettavilla tehtävillä. Käytännön opetus on jokaisen opiskelijan kohdalla tarjoutuvien oppimismahdollisuuksien hyväksikäyttöä. Kevätlukukauden aikana opiskelu suuntautuu seurakunnan eri työaloihin ja työmuotoihin tutustumiseen. Syyslukukaudella keskitytään seurakuntasisaren työhön ja yleensä diakoniaan, jos-

kaan ehdotonta rajaa ei voi olla. Pääosa käytännön opetuksesta tapahtuu seurakunnassa diakonian viranhaltijan ohjauksessa. Muita opetuspisteitä ovat diakoniakeskus ja muu seurakunnallinen toiminta, kuten nuorisotyö, A-klinikka ja sen hoitokoti, kehitysvammaisten laitos opetus- ja työosastoineen sekä vanhainkoti. Diakonia etsii tehtävänsä sieltä, minne muu apu ei ulotu. Siitä syystä ei mikään ikäluokka saisi jäädä vieraaksi, vaan erilaisten ryhmienkin ongelmia tulisi oppia tuntemaan.

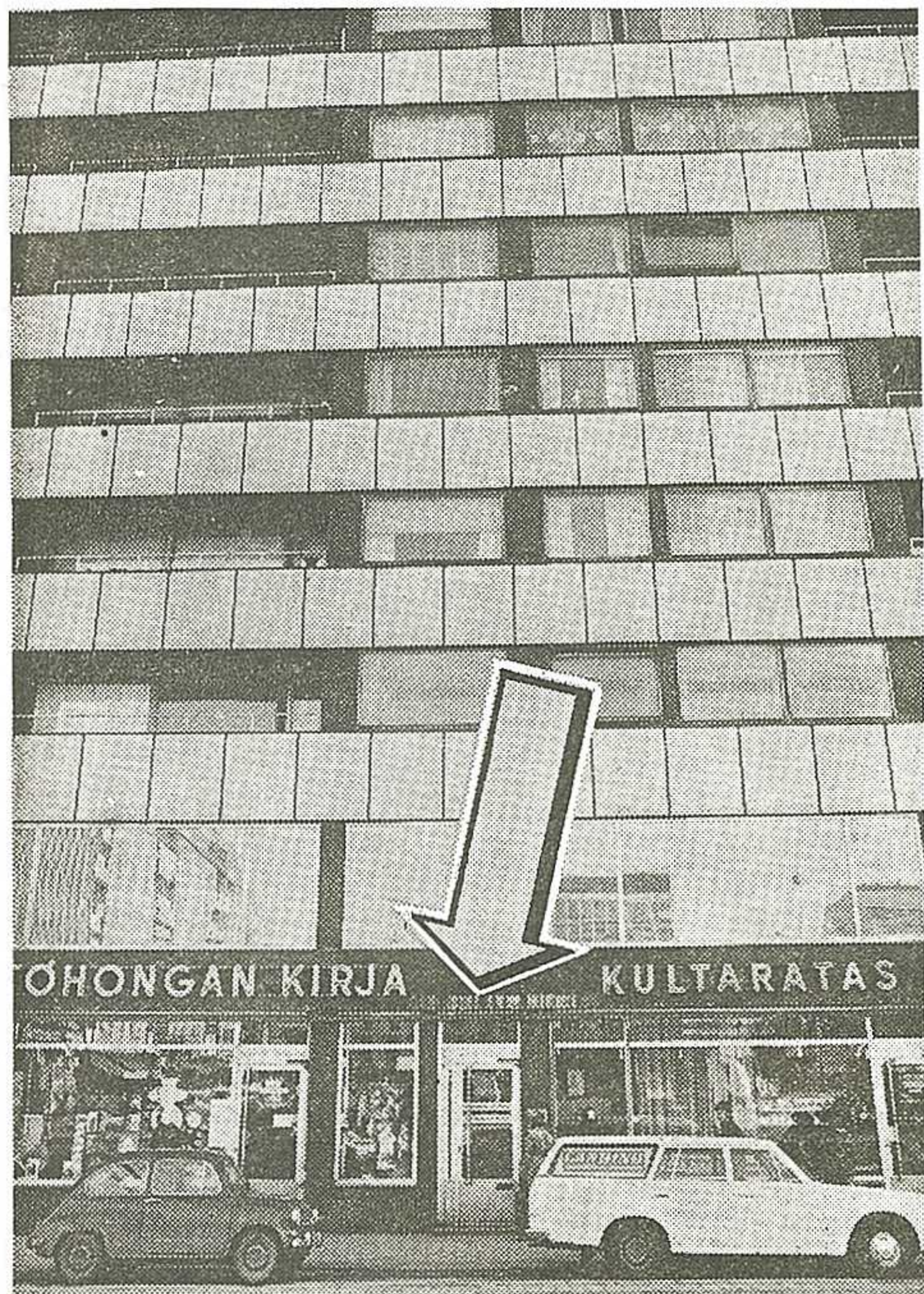
Työn jatkuva arviointi tarpeen

Useimmiten ratkaisu löydetään yhteistyössä. Erilaisten toimistojen antama apu tulee tuntea ja myös rinnakkaisten työntekijäryhmien koulutus. Näin yhteiskunnan muu palvelu ja seurakunnan toiminta täydentävät toisiaan. Paineen alainen ihminen tarvitsee toivoa, sillä raha ei ratkaise kaikkia pulmia. Tärkein auttamisväline ihmisten parissa on toinen ihminen eli työntekijän oma persoona. Siksi asiaan liittyvällä työmenetelmäkoulutuksella on yhä enenevä merkitys. Ryhmätyö on koulutusmenetelmänä saanut moitetta ja kiitosta. Mutta esimerkiksi itsearviointi ja ryhmän kritiikki ovat määrätietoisien ryhmäkoulutuksen keinoja, ja niitä tulisi pystyä rakentavasti käyttämään. Jokainen työntekijä tarvitsee työssään jatkuvaa arviointia. Kehitys on koulutuksen myötä vasta pantu alulle. Tutkinnot suorittanut saa "ajokortin", mutta vasta kokemus yhdessä ajankohtaisen tiedon opiskelun kanssa, johtaa ammatin hallittamiseen.

* * *

— Diakoniaopistojen oppilaskuntien neuvottelupäivät pidetään 24.—25. 3. Porissa.

Seurakunnallista palvelua Rojohoppessa



Rojohoppen talossa Yrjönkadun varrella toimii Porin seurakuntien kaksi palvelupistettä, nuorisokeskus ja perheasiain neuvottelukeskus. Tilat keskikaupungilla ovat olleet seurakuntien käytössä runsaan vuoden.

Seurakunnallista nuorisotyötä varten on Porissa kaikkiaan kuusitoista päätoimista työntekijää, näistä kolme on nuorisokeskuksen viranhaltijoita. Perheasiain neuvottelukeskuksessa on tällä hetkellä ainoastaan yksi työntekijä.

Nuorisokeskuksella on useita palvelumuotoja

Nuorisokeskus suorittaa seurakuntien yhteisen nuorisotyön piiriin kuuluvia tehtäviä ja toimii paikallisnuorisotyön nuorisotyötä palvelevana keskuksena. Tätä palvelevaa piirrettä nuorisokeskuksen työssä haluaa keskuksen johtaja, pastori Pekka Harne nimenomaisesti korostaa. Nuorisotyöntekijöiden sekä vapaaehtoisten työvoiman kouluttaminen, nuorisotyön pitkän tähtäyksen suunnittelu ja koululaistyö ammatillisissa oppilaitoksissa ovat eräitä nuorisokeskuksen palvelumuotoja. Tulevaisuudessa pyritään kiinnittämään entistä enemmän huomiota myös muualta kaupunkiin muuttavien nuorten opastukseen heidän hakeutuessaan seurakunnallisen nuorisotyön piiriin.

Pastori Pekka Harne otti nuorisokeskuksen johtajan viran vastaan maaliskuun 1. päivänä. Tämän päivän tunnussana oli tilanteeseen hyvin sopiva: "...kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen".

— Papiksi valmistumiseni ei alun alkaen ollut lainkaan itsestäni selvä asia, kertoo hän. Ehdin lukea kieliiä kaksi vuotta ennen kuin minulle selvisi, että kutsumukseni olisin aivan toinen. Tämä tapahtui kesällä lähes kahdeksan vuotta sitten ollessani töissä Hampurissa. Eräänä lauantai-iltana oli Pietarin kirkossa iltamessu, jossa muuan naislehtori piti pu-

taakaan joutunut katumaan. En lähtöä ole kokenut tehtävässäni turhautumista, vaikka nykyisin puhutaan niin paljon pappien "kriiseistä".

Teologian kandidaatiksi pastori Pekka Harne valmistui Åbo Akademiä maaliskuussa 1970. Papiksi hänet vihittiin samana keväänä. Sen jälkeen hän on hoitanut maaseutuseurakunnissa lähinnä vt. kirkkoherran tehtäviä. Nuorisokeskukseen hän siirtyi oltuaan seitsemän kuukautta Pihlavan seurakunnan virallisena apulaisena.

— Aloitellessani tätä uutta työskäntäni sain eräältä poikatyönohjaajalta tervehdyksen, jossa olivat sanat "Minun isäni kodissa on monta asuinsijaa". Toivottavasti nuorisokeskus on sen eteenä. Tähän ajatukseseen voin vilpittömästi yhtyä.

Kenttä- ja koulutussihteeri Torsti Lettoranta valittiin nykyiseen virkaansa viime kesäkuun lopulla. Sitä ennen hän toimi Keski-Porin seurakunnan poikatyönohjaajana. Varsinaisten töittensä ohella hän on hoitanut toista vuotta myös nuorisokeskuksen vt. johtajan tehtäviä.

Kenttä- ja koulutussihteeri on ensi sijassa vapaaehtoisten työntekijöiden, kuten kerhonohjaajien ja työpisteohjaajien apuna ja tukena. Torsti Lettoranta toimii aktiivisesti seurakunnallisissa partiotyöissä, osallistuu erilaisten leirien ja kursien suunnitteluun sekä niiden toteuttamiseen. Hän huolehtii myös leirikeskusten kehittämisestä sekä nuorisokeskuksen AV-, leiri- ja retkeilyvälineistä.

— Pidän porilaisista nuorista, ja olen iloinen siitä, etteivät he kaihda seurakunnallisia tilaisuuksia, vaan tulevat niihin sellaisina kuin ovat. Nuoret ovat käsitykseni mukaan kiinnostuneita aitoon ja elävään kristillisyyteen. He näkevät hätä myös niistä, jotka eivät vielä ole päässeet hengellisen elämän piiriin. Nuorten hengellinen toiminta on hyvin Kristus-keskeistä, sanoo kenttä- ja koulutussihteeri Torsti Lettoranta.

Maalis-huhtikuussa on kevätkauden koulutusohjelmassa 13 vuotta täyttäneille tytöille ja pojille tarkoitettuja ABC-kursseja, joilla opetetaan alkeita kerhonohjaajiksi aikoville. Kurssien lisäksi kenttä- ja koulutussihteeri Torsti Lettoranta vieraillee kerhoissa, varhaisnuorten ja nuorten tilaisuuksissa sekä Ilmolassa viikonloppuisin pidettävillä leireillä.



Nuorisokeskuksen johtaja, pastori Pekka Harne (vasemmalla) ja kenttä- ja koulutussihteeri Torsti Lettoranta tutkivat kevätkauden koulutusohjelmaa.



Virve Tuominen.

Nuorisodiakonin luokse voitulla kuka tahansa nuori

Nuorisodiakoni Virve Valmiita ratkaisuja en luonnollisesti Tuominen aloitti toimintansa joulukuun alusta. Hänen tehtävänä on luoda yhteyksiä liittymättömään nuorisoon sekä palvella erityisesti vaikeuksissa olevia nuoria. Vaikeudet, olivatpa ne pieniä tai suuria, sitovat yleensä ihmisen energiaa tarpeettomasti ja rajoittavat hänen toimintamahdollisuuksiaan. Sen tähden onkin viisasta hakea apua jo siinä vaiheessa, kun ongelmat ovat pieniä eivätkä ole vielä kasautuneet tai tulleet monimutkaisiksi. Nuorisodiakonin luokse voitulla kuka tahansa nuori tulla keskustelemaan aivan jokapäiväisistäkin asioista.

— Keskustelutilanteessa pyrin pääsemään eroon asetelmasta auttaja ja autettava. Tärkeintä on se, että keskustelussa ihminen kohtaa ihmisen. Tarjoan nuorelle mahdollisuuden puhua vaikeuksistaan, ja sen jälkeen etsimme niihin yhdessä ratkaisua.

— Nuorisokeskuksen johtokunta on valinnut Ilmolan leirikeskukseen isännäksi opiskelija Armas Antero Tupelinin.

Nuorisodiakonin työ käsittää myös suuressa määrin sosiaalista neuvontaa. Tilanteissa, joissa hän ei voi nuorta henkilökohtaisesti auttaa, hän ohjaa tämän muille avun lähteille.

Joskus vanhemmat ottavat yhteyden nuorisodiakoniin kokiessaan tilanteen oman nuorensa kohdalla kestävämmänä. Jos nuori ei itse halua osallistua keskusteluun, nuorisodiakoni keskittyy antamaan tukea vanhemmille. Siinä tapauksessa, että vaikeudet liittyvät saumatomasti koko perheeseen, olisi suotavaa, että kaikki osapuolet saataisiin neuvottelupöydän ääreen. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että kukin perheenjäsen hyväksyy tilanteen ja tulee mukaan vapaaehtoisesti.

Liikkuessaan iltaisin kaduilla ja baareissa nuorisodiakoni tekee niin sanottua etsivää työtä. Katutyö on lähinnä kontaktien luomista ja sinänsä hidas työväihe, koska eivät nuoret siellä juuri vaikeuksistaan puhu. Lähitulevaisuudessa on tarkoitus koota ja kouluttaa nuorisodiakonin avuksi etsivään työhön katupartiorhmiä.

— Ongelmattomaa nuoria tuskin on, arvelee nuorisodiakoni Virve Tuominen. Toisilla on kuitenkin sellaiset voimavarat ja elämän olosuhteet, että heillä on mahdollisuus selviytyä tilanteesta kuin tilanteesta suuremmista vaikeuksista. On aivan luonnollista, että ihmisillä on vaikeuksia. Mutta välttämättä ei ole vahva vain se, joka väen vängällä kamppailee ongelmavyyhtinsä parissa, vaan yhtä hyvin ihminen, joka uskalltaa lähteä siitä selvittelemään.

Tuloksellisinta nuorisodiakonin työ on silloin, kun nuoret ja heidän vanhempansa hakeutuvat oma-aloitteisesti hänen puheilleen.

Muuttuva merenkulkuammatti

Porilaisia on merenkulun palveluksessa lähes kolme sataa. Koko maassa oli vuoden 1971 lopussa 14.262 merenkulkijaa, joista kansipäällystään kuului 1.591, konepäällystään 1.480 ja miehistöön 10.875. Radiosähköttäjiä oli 316. Purjelaivakausi on jo sivuutettu eikä höyrylaivojakaan enää ole monta maamme 485 kauppalaivan joukossa.

Enimmät laivat kulkevat nykyisin öljyn voimalla. Kaikki toiminta on yhä enemmän koneellistunut, niin että tarvitaan entistä vähemmän henkilökohtaista työvoimaa laivoilla ja sataman lastaus- ja purkamistöissä, vaikka laivojen henkeä. pituutta ja kantavuutta lisätään-



Matkustajalaiva m/s Florian koneiston toiminnasta huolehtii kaksi miestä. Melun takia kuulosuojaimet ovat konehuoneessa välttämättömät. Kuvassa moottorimies Kalevi Katiska.

kin. Muuttuminen ilmenee myös siinä, että satamissa viivytään sangen lyhyen aikaa. Tämän aiheuttaa kappaletavaran lastaus suurina kontteina, niin sanottu konttilastaus. Siten taloudelliset tavoitteet astuvat etualalle ja ihmisen joutuu niiden puristukseen.

Merimiesten ammattikunta nuortuu

Ei enää tavata vanhoja merikarhuja. Puolet miehistöstä eli 49 % on alle 24-vuotiaita. Kansipäällystön enemmistö on sentään pysynyt 24 - 44-vuotiaina. Samoin konepäällystöstä kuuluu 57 % tähän ikäluokkaan. Yli 45-vuotiaita on kaikkiaan enää vain 19 % eli 2.642.

Yleinen työllisyysilmiö on myös

se, että rannikon asukkaat hakeutuvat vain harvoin merille. Sen sijaan maamme itäosista ja sisämaasta tulee enemmän merenkulkijoita.

Kaikenlainen koneellistuminen on lisääntynyt siinä määrin, että tavanmukainen opetus merimiesammattikouluissa on päässyt vanhenemaan. Tietysti työ laivalla tavallaan helpottuikin, jopa niin, että konemies voi tohvelit jalassa ja paitahihasillaan suorittaa tehtävänsä mittareita katselemalla. Mutta ihmisen fysiikka ei tahdo pysyä mukana.

Mielenterveyden häiriöt lisääntyvät

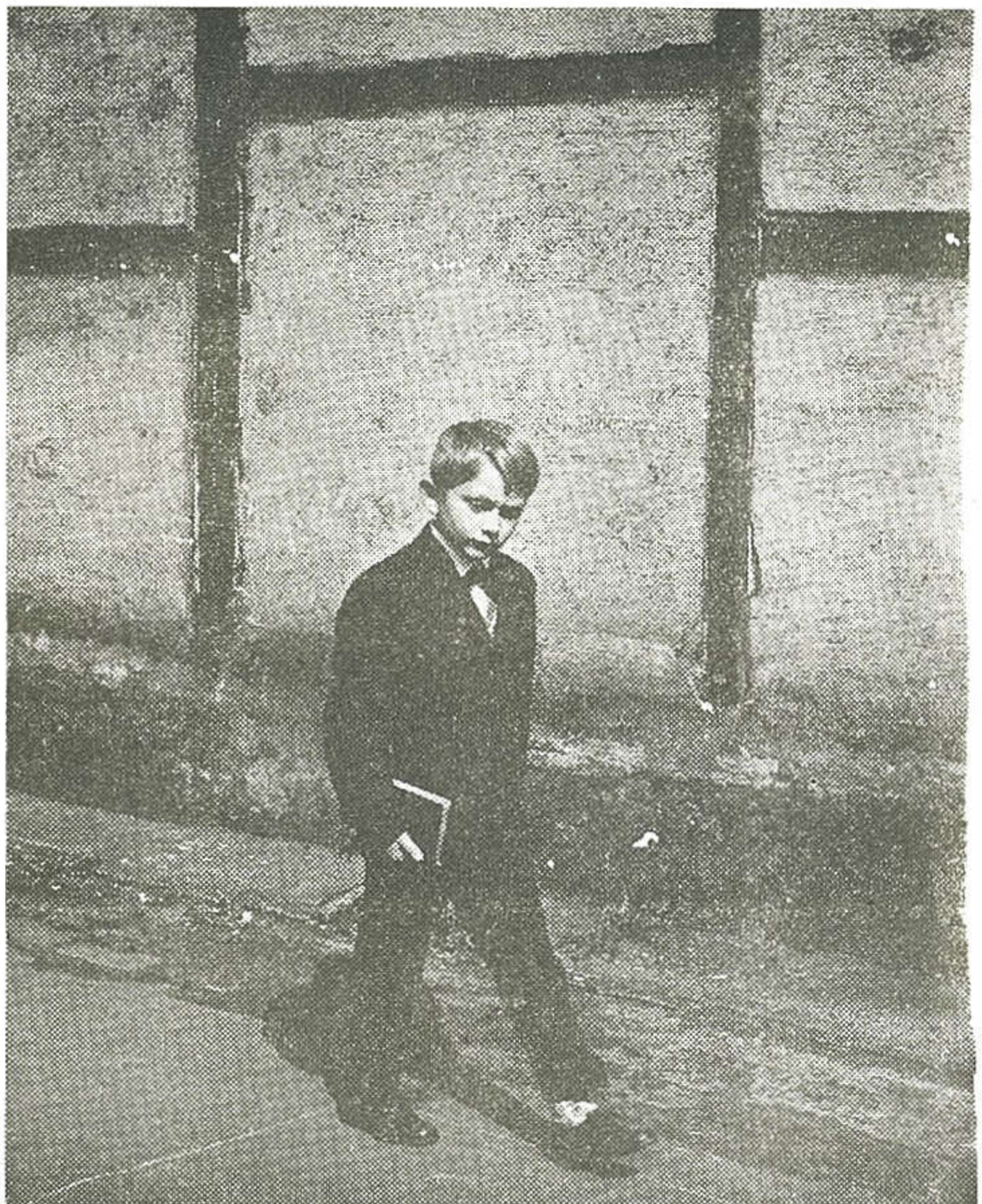
Hermostolliset sairaudet ovat valloittaneet 28-prosenttisen eli suurimman sijan kaikista miehistön sairauksista. Päällystöä, jolla on suuri vastuu, vaivaavat yleisimmin verenkiertoelimien sairaudet. Lyhyesti sanottuna: eivät laivat ole enää puuta eivätkä miehet rautaa. Henkinen rasitus esimerkiksi konehuoneessa 115 desibelin hälinässä ei ole herkkua. Ja kun hytit sijaitsevat laivan peräosassa, on siellä lähellä olevien koneiden aiheuttama tärinä lakkaamatonta. Kirjava toveriseura ja eristäytyneisyys luonnollisesta perhepiiristä ovat myös vaiva.

Merimieslähetyksen henkinen tuki

Tämän vuoden alussa on aloittanut toimintansa lakisääteinen merimiespalvelu, jonka tarkoituksena on opinto-, viestintä-, urheilu-, liikunta ym. avun järjestäminen merimiehille. Kotkassa on avattu ensimmäinen tällainen tukikohta yhteistoiminnassa merimieslähetyksen kanssa.

Merimieslähetyksen voi näin ollen yhä tiiviimmin keskittää voimansa henkiseen ja hengelliseen huoltoon ja osaltaan tuoda apua psyykkisiin vaikeuksiin. Yhä useammat seurakunnat ovat vapaaehtoisen merimieslähetyspiiritöinnän lisäksi menoarvioissaan myöntäneet noin kolmannen osan merimiesten maksamista kirkollisveroista Suomen Merimieslähetykselle. Porin seurakuntien menoarviossa tämä summa on 10.000 markkaa.

P. O. E k k o



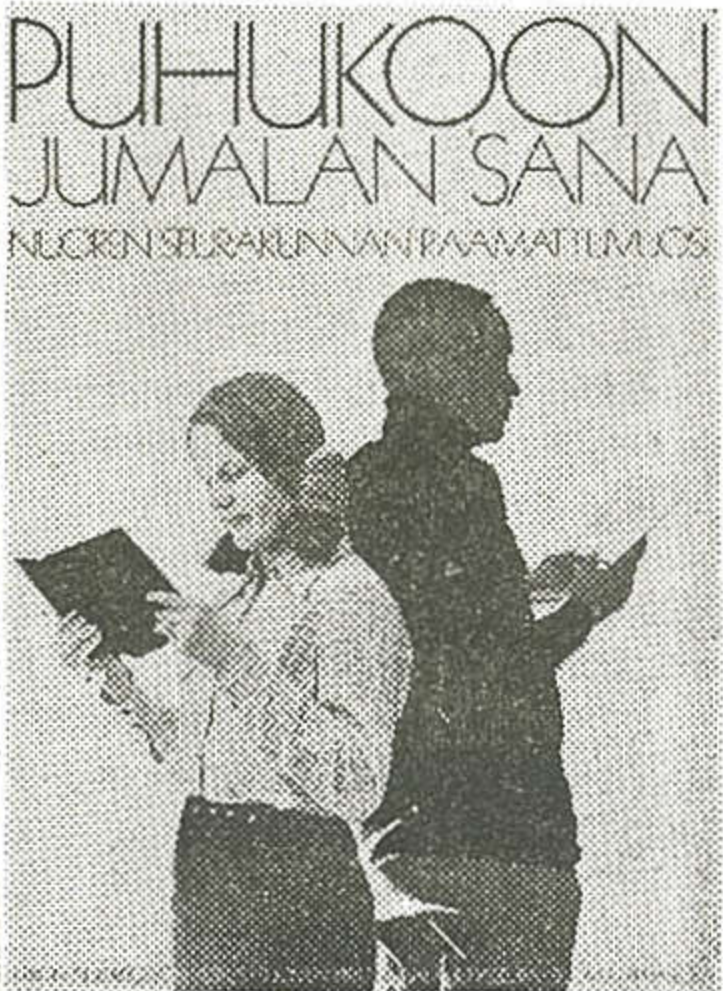
"Valitulla tiellä"

Valokuvaajamestari Matti Halmeenpään valokuvia esitellään Porin Taidemuseon näyttelyssä 24.-29.3. Näytteillä on lähes 50 työtä, joista useat edustavat hengellistä aihepiiriä. Mukana on muun muassa valokuvia Itäpuisto 14:ssä sijainneen seurakuntakodin tilaisuuksista. Valokuvannäyttely on avoinna yleisölle sunnuntaina klo 12-19 ja arkisin klo 13-19. Matti Halmeenpää on osallistunut 15 kertaa Suomen Kameraseurojen Liiton vuosinäyttelyyn sekä kansainvälisiin näyttelyihin, joissa yllä oleva valokuva "Valitulla tiellä" on palkittu useita kertoja. Kansainvälisen taidevalokuvaajien liiton myöntämän arvonimen AFIAP hän sai vuonna 1969. Huhtikuun alussa näyttely "Valokuvia 20 vuoden ajalta" lähtee Riikaan.

Ahlaisten seurakunnalla uusia adresseja

Ahlaisten seurakunnan vanhat, lokin kuvalla varustetut adressit ovat saaneet väistyä uusien tieltä. Seurakunta on Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton välityksellä hankkinut suruadresseja peräti kahdeksaa eri laatua. Kaikissa on Ahlaisten kirkon kuva ja useita erilaisia muistolauseita.

Adresseja on saatavana kirkkoherranvirastosta, kirjakaupasta, osuuspankin Alakylän ja Lampin konttoreista sekä säästöpankista. Adressien hinta on viisi markkaa.



Perheneuvontatyö on kirkon diakoniaa

Seurakuntien perheasiain neuvottelukeskus on toiminut Porissa vuoden päivät. Neuvottelukeskukseen johtaja, pastori Niilo Kankaanpää kertoo perheneuvontatyön käynnistyneen täällä odotettua paremmin. Asiakkaita on tällä hetkellä enemmän kuin yksi työntekijä voi ottaa vastaan. Kiireellisissä tapauksissa pyritään kuitenkin toimimaan joustavasti. Palvelun tehostamiseksi olisi keskuksen ohjelmittimen saatava toinen, ainakin osapäivätoiminen työntekijä. Tarpeen vaatiessa on jo nyt käytettävissä neuvotteleva psykologi ja lakimies.

Perheasiain neuvottelukeskuksessa selvitetään avioliittoon, perhe-elämään ja muihin ihmisten henkilökohtaisiin ongelmiin liittyviä kysymyksiä. Sana perhe keskuksen nimessä ei aseta asiakkaiden suhteen rajoitusta. Vaikka asiakkaat enimmäkseen ovat perheellisiä, voi keskusteluympäristöä yhä hyvin esittää leski tai naimaton ihminen.

— Perhe on tämän päivän Suomessa yhteiskunnallisen keskustelun polttopisteessä.

Perheeltä vaaditaan nykyisin enemmän kuin ennen, ja siksi sen hyväksi pitäisi tehdä kaikkien voitava. Maamme neljässtoista neuvottelukeskuksessa on koettu, että perhe käsitteenä ei ole suinkaan aikansa elänyt. Myös kriisitilanteeseen joutunutta perhettä voidaan auttaa, sanoo pastori Niilo Kankaanpää.

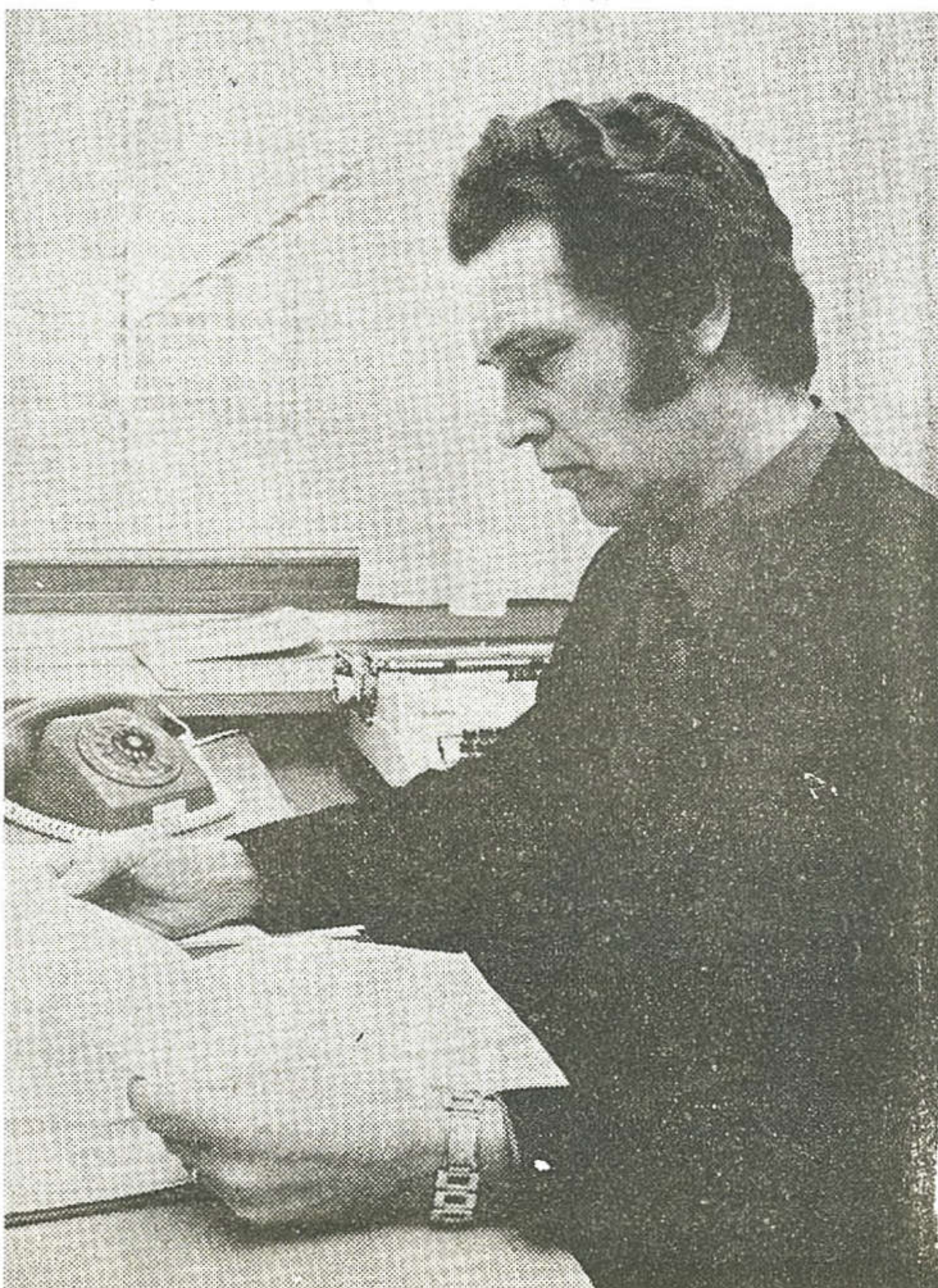
Yleisin niistä syistä, joiden vuoksi neuvottelijan puoleen käännytään, on aviopuolisoiden välisen vuorovaikutuksen puute. Keskustelu kumppanin kanssa ei jostakin syystä suju, toisen tarkoitusperiä on vaikea ymmärtää. Samoin aviopuolison epäsosiaalinen käyttäytyminen, päihteiden käyttöön liittyvät ongelmat, oma tai aviopuolison uskottomuus, häiriintyneet ihmissuhteet, vaikeudet seksuaalielämässä sekä vanhempien ja murosikäisten väliset ristiriidat muodostuvat usein vuorovaikutuksen esteiksi jokapäiväisen elämän piirissä.

Porin seurakuntien perheasiain neuvottelukeskuksessa on

noin yhdeksän kuukauden aikana käyty 453 neuvottelua. Asiakkaita on ollut kaikkiaan 121, heistä naisia 84. Nuorisiasiakkaita, joiksi katsotaan alle 25-vuotiaat naimattomat ihmiset, oli 24. Valtaosa neuvotteluista oli erillisneuvotteluja, yhteensä 384. Yhteisneuvotteluja käytiin 67. Perhekasvatuksellista valistustyötä pastori Niilo Kankaanpää on tehnyt esitelmien, puheiden ja alustusten muodossa 82 tilaisuudessa.

Useimmiten keskustelut käydään neuvottelukeskuksessa, joskus asiakkaitten kotona. Neuvotteluja voidaan käydä myös puhelimitse ja kirjeitse. Keskustelut ovat luottamuksellisia, mutta mikäli asiakas niin haluaa, hänen ei tarvitse ilmoittaa nimeään.

Seurakunnallinen perheneuvontatyö on kirkon diakoniaa, ihmisten auttamista juuri niissä vaikeuksissa, mitä heillä on siitä riippumatta, ovatko he uskovaisia vai eivät. Ihminen hyväksytään sellaisena kuin hän on.



Perheasiain neuvottelukeskuksen johtajana toimii pastori Niilo Kankaanpää.



Opettajasisarukset Taimi ja Suoma Harala viimeistelemässä Evankeliumiyhdistyksen näyttelyä.

Evankeliumiyhdistys toiminut Porissa vuosikymmeniä

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ja sen ruotsinkielinen sisaryhdistys viettävät kuluvaa vuotta 100. toimintavuotenaan. Satakunnassa Evankeliumiyhdistyksellä on 43 paikallisosastoa. Porin osasto perustettiin yli kuusikymmentä vuotta sitten.

Porin paikallisosaston rukoushuone sijaitsee keskellä tavarataloa — Teljäntorissa — ja sen yhteyteen on pystytetty Evankeliumiyhdistyksen juhla-vuotta koskeva näyttely.

Evankelinen herätysliike, jonka johdossa oli herännäispappi Fredrik Gabriel Hedberg, alkoi Etelä- ja Lounais-Suomessa vuonna 1843. Vuosisadan loppupuolella evankelinen liike laajeni Porissa voimakkaaksi kansanherätykseksi. Kun maassamme alettiin järjestää yhteisiä evankeliumi- ja lähetysjuhlia, kokoonnuttiin näissä merkeissä Porin ensi kerran vuonna 1895. Suurille kesäjuhlille osallistui tuhansia ihmisiä, ja kaupungistamme tuli maakunnan herätyksen keskus. Näkyvänä muistomerkkinä tältä ajalta on evankelisen kansan rakentama rukoushuone Mikonkadulla. Nykyisin rukoushuone on Porin seurakuntien hallussa.

Vuosi 1910 on merkittävä Porin evankelisen liikkeen historiassa, sillä sinä keväänä pidettiin Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen Nuorisoliiton Porin osaston perustava kokous. Osastolle laadittiin silloin toimintasuunnitelma, jota on voitu suurin piirtein noudattaa näihin asti. Joka sunnuntai ja juhlapäivä päätettiin pitää hartaushetki ja vuosittain kolme tai neljä suurempaa juhlaa.

Jo perustamisvuonna osaston piirissä aloitettiin ompeluseuratoiminta. Ensin kokoonnuttiin oman työn tukemiseksi, mutta myöhemmin tulivat avustusten kohteiksi muun muassa Siunaukselan ja Kalliolan orpokodit sekä Japanin lähetys. Evankelisia kansanopistoja ja -korkeakouluja osasto on kannattanut niiden perustamisesta saakka. Lähinnä sijaitseva Karkun opisto on ollut osaston lempilapsi, mutta myös Hopearannan leirikeskusta Köyliössä osasto on avustanut. Pyhäkoulutyö aloitettiin vuonna 1912.

Syksyllä 1914 osastoon perustettiin puhujaseura: "Seuraan yhtyvien tulee kokoontua jonakin määrättyä päivänä, jolloin harjoitellaan puhumaan. Kun yksi puhuu, kuuntelevat toiset, ja saarnan jälkeen arvostellaan puhe mieliin katsomatta". Puhujaseuraan liittyi toistakymmentä jäsentä.

Evankeliumiyhdistyksen Satakunnan piirin talvijuhlia Porissa on vietetty vuodesta 1933 alkaen, viimeksi tämän vuoden maaliskuussa.

Porin paikallisosaston puheenjohtajina ovat toimineet Kustaa Linden, Nestor Hakaniemi, Vihtori Matsson, Samuli Kytömäki, M. V. Lehto, Ilmari Esko ja Arvi Ylönen. Lisäksi Evankeliumiyhdistyksen työssä on ollut mukana lukematon joukko niitä "maan hiljaisiä", jotka vaivojansa ja varojansa säästämättä ovat uurrastaneet kukin saamansa armolahjan mukaan.

Nuoren seurakunnan raamattuvuosi

Kirkon nuorisotyön yhteisenä run arkkihiippakunnan nuoret vuosiaiheena on tänä vuonna hankkivat varoja Etiopiassa Raamattu. Raamattuvuoden tehtävää amharankielistä raamattunäyttelyä varten. Varsinaisen riipusten myyntikampanja järjestetään lokakuussa.

Porissa tämän kevään päättäminen lasten ja nuorten keskuudessa. Kevään mittaan on Porissa järjestetty raamattuaiheisia tietokilpailuja tyttö- ja poikakerhoissa. Kesällä pidetään Ilmolan leirikeskuksessa kolmipäiväinen lasten raamattuleiri.

Itä-Afrikassa tehtävää raamattulähetystyötä nuori seurakunta tukee myymällä riipuksia, joiden kuvioaiheena on vanhan kirkkoraamatun solki. Tupakan Museosta, vitriinit Porin Teknillisestä Oppilaitoksesta.

Edellisen kerran raamattuvuotta vietettiin vuonna 1968.

Lahjoitus Pihlavan seurakuntataloon

Eräs seurakuntapiiriläinen lahjoitti äskettäin Pihlavan seurakuntataloon neljä ruostumattomasta teräksestä valmistettua kahvipannua ja kaksi kakkulapiota. Seurakunta esittää parhaat kiitoksensa arvokkaasta ja hyödyllisestä lahjoituksesta!

Uusi työntekijä



Länsi-Porin seurakunnan seurakunta-apulaisten tehtäviä on runsaat kaksi kuukautta hoitanut pastori Antti Koivisto. Hän on 27-vuotias ja syntymänsä kokemäkeläinen. Kouluvuotensa hän on asunut Ulvilassa ja vuodesta 1971 lähtien Porissa. Teologian kandidaatiksi Antti Koivisto on valmistunut viime vuoden joulukuussa ja vihitty papiksi tammikuun 10 päivänä 1973 Turussa. Nykyiseen virkaansa hän tuli heti pappisvihkimyksen jälkeen.

PORIN NAISTEN JA TYTTÖJEN KRISTILLINEN YHDISTYS

Esivallankatu 6, puh. 12 418

KEVÄT 1973

OLET TERVETULLUT NTKY:N KERHOIHIN JA MUIHIN TILAISUUKSIIN

AIKUISET

ma	klo 14.00	Kultaisen iän kerho, joka toinen viikko, seuraava 26. 3.
"	" 18.30	Lauluryhmä, joka toinen viikko, seuraava 2. 4.
"	" 19.30	Keskustelu- ja kirjallisuuspiiri, joka toinen viikko, seuraava 2. 4.
ti	" 14.00	Raamattupiiri, Satakunnankatu 6 B, Lehtonen.
ke	" 13.00	Äitien- ja lastenkerho, joka toinen viikko, seuraava 28. 3.
"	" 19.00	Käsityö- ja lukupiiri
"	" 19.00	Lähetysompeluseura perheissä, joka toinen viikko, seuraava 4. 4.

KURSSIT

Kankaanpääntakurssi ti 3. 4. ja 24. 4. klo 19.30.

LEIRIT JA RETKET

Kirkkoretket pääsiäisviikolla 16. 4. lähtien seuraavasti: maanantaina, tiistaina ja torstaina lähtö klo 18.30 NTKY:ltä (kaikki tyttöjen ja nuorten kerhot osallistuvat näihin). Toukokuussa viikonloppuina on tyttöjen ja nuorten retkiä ja leiri, joista tiedot myöhemmin. Autoretki Turkuun lauantaina 26. 5. Muista retkistä ilmoitetaan eri kerhoissa. Kurseille ja leireille voi ilmoittautua ja lähempiä tietoja saa kerhoissa tai NTKY:stä puh. 12 418.

LAPSET JA NUORET

su	klo 13.00	Pyhäkoulu
"	" 14.15	Nuorten Raamattu- ja keskustelupiiri
"	" 15.30	Rukouspiiri, joka toinen viikko, seuraava 25. 3.
ma	" 18.00	Voimistelukerho (yli 7-vuotiaille)
"	" 18.30	Nuorten aikuisten lauluryhmä, joka toinen viikko, seuraava 2. 4.
"	" 19.00	Lentopalloilu Malminpään keskikoulussa
"	" 19.30	Tuikheet, nuorten aikuisten lähetyspiiri perheissä, joka toinen viikko, seuraava 26. 3.
ti	" 17.30	Tyttöjen lauluryhmä
"	" 18.00	Lausunta- ja näytelmäkerho (yli 7-vuotiaille)
"	" 18.15	Uusien taitojen kerho, askartelua, kotitaloutta, kauniin käytöksen ohjausta (yli 13-vuotiaille)
"	" 19.30	Peli- ja palloiluilta, joka toinen viikko, seuraava 27. 3.
"	" 19.30	Kurssi-illat, joka toinen viikko, seuraava 3. 4.
ke	" 17.30	Pisarat, askartelua ym. (alle 13-vuotiaille)
to	" 18.00	Tähtöset, askartelua ym. (alle 12-vuotiaille)
"	" 18.00	Harrastekerho, askartelua, kotitaloutta (yli 11-vuotiaille)
"	" 19.15	Nuorten aikuisten raamattupiiri, joka toinen viikko, seuraava 22. 3.
pe	" 17.30	Lapinkerho, askartelua ym. (alle 11-vuotiaille)
"	" 17.30	Abertajat, askartelua, kauniin käytöksen ohjausta (yli 11-vuotiaille)
"	" 18.30	Englannin kielen kerho (tytöt), joka toinen viikko, seuraava 23. 3.
"	" 18.30	Kitaransoitto, joka toinen viikko, seuraava 30. 3.
"	" 19.00	Kerhonohjaajien vihjeiltä, joka toinen viikko, seuraava 30. 3.
"	" 20.00	Retkeilykerho, joka toinen viikko, seuraava 16. 3.

JUHLA- YM. TILAISUUKSIA

to	22. 3. klo 18.00	Tyttöjen ja nuorten yhteislauluilta
ke	28. 3. " 19.00	Yhdistysilta
su	1. 4. " 15.00	Lähetystilaisuus
ma	2. 4. " 18.00	Tyttöjen takkailta
su	15. 4. " 18.00	Palmusunnuntaijuhla
ke	25. 4. " 19.00	Yhdistysilta
ma	30. 4. " 19.00	Naapuri-ilta
ti	1. 5. " 13.00	Vappumyyjäiset
su	6. 5. " 14.00	Vanhustenjuhla
ti	8. 5. " 18.00	Tyttöjen ja nuorten kevätjuhla
su	13. 5. " 14.00	Äitienpäiväjuhla
su	20. 5. " 18.00	Yhdistyksen kevätjuhla



Sillä hän antoi sielunsa
alttiiksi kuolemaan, ja
hänet luettiin pahante-
kijain joukkoon. Hän
kantoi monien synnit ja
hän rukoi pahante-
kijain puolesta.

Jes 53:12

Yhteisvastuu-keräys

Kirkon apu koti- ja ulkomaiseen hätään

Yhteisvastuu-keräyksen tarkoituksena on välittää apua sinne, missä avun tarve on suurin ja mihin muuta apua on vaikea saada. Ensimmäinen Yhteisvastuu-keräys suoritettiin vuonna 1950. Keräys syntyi aikana, jolloin työttömyys ja perättäiset hallavuodet vaikeuttivat äärimmilleen monien kansalaistemme toimeentuloa. Tähän mennessä suoritettua 23 Yhteisvastuu-keräystä ovat tuottaneet yhteensä noin 24 miljoonaa markkaa.

Porin seurakunnissa Yhteisvastuu-keräystä suorittavat ensi kädessä vapaaehtoiset kerääjät "ovelta ovelle" poliisilaitoksen leimalla varustetuilla listoilla. Lisäksi järjestetään kevään kuluessa erilaisia juhlia ja tempauksia keräysvarojen kartuttamiseksi.

Yhteisvastuu-keräyksen tuotosta käytetään

40 %

Kirkon ulkomaanapuun

Kehitysmaissa keräysvarat käytetään nuorten ammattikoulutuksen, sairaanhoidon ja maatalouden kehittämiseen sekä yleisten elinehtojen parantamiseen. Luterilaisen Maailmanliiton ja Kirkkojen Maailmanneuvoston palveluelimet suunnittelevat ohjelmat eri avustuskohteita varten ja hoitavat niiden toteuttamisen.

Turun arkkihiippakunnan ulkomaisena erityiskohteena on tänä vuonna Muhukurun pakolaissiirtola Tansaniassa ja Mayukwayukwan pakolaissiirtola Sambiassa. Molempia siirto-kohteita on määrätietoisesti kehitetty siten, että niiden asukkaille on varattu riittävästi viljelysmaata perinteisestä kesantoviljelyjärjestelmästä huolimatta. Lasketaan, että kuluva vuoden loppuun mennessä molemmat pakolaissiirtolat ovat jo oma-
varaisia.

10 %

Kainuun metsätyömiestien rakentamiseen Puolangalle

Metsätyömiestien kotien tarkoitettu yksinäisille, kodittomille, lääkäreille ja työkyvyttömissä metsureille, joita Kainuussa tällä hetkellä on noin 400. Kodin rakentaminen aloitetaan ensi elokuussa, ja se valmistuu suunnitelmien mukaan kesällä 1974. Kodin kustannusarvio on miljoona markkaa, ja siihen tulee 35 yksiotä. Yhteisvastuu-keräyksestä arvioidaan tarkoitukseen saatavan noin 200.000 markkaa.

30 %

Keräävän seurakunnan alueella asuvien hädänalaisten hyväksi

10 %

Hiippakunnallisiin diakoniarahastoihin

10 %

Kirkon katastrofirahastoon ja keräyskuluihin

Seurakuntien, hiippakuntien ja kirkon katastrofirahaston saamia varoja käytetään nopean avun antamiseen erilaisissa hätätilanteissa kaikkialla maassamme.

Yhteisvastuu-kerääjät eivät saa palkkioita. Keräysvaroilla peitetään lähinnä mainonnasta aiheutuvat kustannukset.

Pormestarinluodon laskiaistempaus 6. 3.

Keski-Porin seurakunnan Pormestarinluodon aluetoimikunta kiittää lämpimästi kaikkia alla mainittuja liikelaitoksia, jotka osallistuivat laskiaistempaukseen lahjoituksillaan. Tempaus tuotti Yhteisvastuu-keräyksen hyväksi 824,65 markkaa.

AIMION LEIPOMO
CHYMOS OY
ESSO, Isolinnankatu
KARL FAZER OY AB
IMPI HELMINEN
HIETASALO
ILMARI HOLMLUND
HUHTAMÄKI-YHTYMÄ OY
KEHITYS OY
KESKO OY
KESOL H. T. RUSKI
KIRJA-AITTA OY
KYTÖHONGAN KIRJA OY
AUG. LIPSANEN OY
LÄNNEN PUUTARHATUOTTAJAT OY
LÄNSIKUMI KY
NOLVIN LEIPOMO
GUSTAV PAULIG OY
VOITTO POHJOLA JA KUMPP.
PORIN MUOVIKAUPPA OY
PORIN OLUTTEHDAS OY
PORIN SEUDUN OSUUSPANKKI
PORIN YMPÄRISTÖN OSUUSMEIJERI
SARPI OY
SATAHÄMEEN OSUUSTEURASTAMO
SATAKUNNAN SÄÄSTÖPANKKI
SATALEIPÄ
SATARAUTA OY
VAINIOMÄEN LEIPOMO
VALINTA KUJANSUU
VALINTA PORMESTARI
VUORELAISEN KIRJAKAUPPA OY

Tiedustelimme eräänä helmikuuisena pakkaspäivänä Vähäraumalla liikuskelevilta ihmisiltä heidän tietämystään ja mielipiteitään Yhteisvastuu-keräyksestä ja sen tämänvuotisista kohteista. Katukyselymme tuotti seuraavanlaisen tuloksen:



Opiskelija Erkki Lindholm, 26:

— Siinä on joitakin ulkomaisia kohteita, mikä tietysti on hyvä asia. Mutta minun mielestäni pitäisi ensiksi hoitaa vähän suuremmissa mittassa nämä oman maan asiat, ja vasta sitten ruveta keräämään avustuksia kehitysmaihin. Esimerkiksi Itä-Suomen ja Lapin työllisyystilannetta olisi korjattava. Näille seuduille pitäisi perustaa pysyviä pienteollisuutta tai muuta sellaista. Ihmiset viihtyisivät siellä, jos saisivat paremmat elinmahdollisuudet.

40 % on turhan suuri määrä ulkomaanapuun, jokin 20—30 % ehkä riittäisi.

Tehdastyöläinen Kerttu Wahlman, 46:

— Eiköhän se noitten huonompiosaisten auttamiseksi ole, ja kirkon järjestämä. Ajatus on hyvä, ja se antaa, kenellä on, vaikka vähistäinkin. Sitä mihin tarkoitukseen keräysvaroja käytetään, en ole tullut katsoneeksi.

Omassa maassamme on tietysti vielä paljon autettavia, varsinkin rajaseudulla, mutta kauhistuttavia ovat myös ne kuvat, joita näkee ulkomailta. Avun tarpeessa ovat ihmiset sielläkin.

Metsurikoti on asiallinen kohde.



Tehdastyöläinen Alpo Niemelä, 41:

— Sitä se kai tarkoittaa, että kaikkien pitäisi ottaa keräykseen osaa ja siten kantaa yhteistä vastuuta asioista. Presidentti sen avasi, mutta en aivan varmasti muista, pitkö siinä lähettää rahaa jonnekkin. Presidentti kuitenkin toimii sen valvojana, ja hänen vaimonsa.

Asuntola on sangen hyvä kohde. Suomen hyväksi saisi tällaisia keräyksiä olla enemmänkin. Pohjoinen ja Kainuu ovat niin huonosti teollistuneita maita.

Kun ulkomaille kerätään rahaa, katsen mihin tarkoitukseen sitä kerätään ja kenen toimesta.



Koululainen Panu Lucander, 13:

— En ole ikinä kuullutkaan koko keräyksestä. Kerätä kylä voi, muttei mielellään ulkomaille. Muutaman kolikon voisin itsekin antaa. En katso kovinkaan tarkkaan, mihin tarkoitukseen rahani kulloinkin menee.

Hyvä se sellainen asuntola on rakentaa, kunhan ei siitä mitään loistohotellia tehdä. Ulkomaille voisi elintarvikkeisiin antaa rahaa, muttei muuhun. Se on kyllä hyvä systeemi, että asukkaat opetetaan tulemaan omillaan toimeen.

Kotimaassa pitäisi pyrkiä nostamaan elintasoa.

Kirkkopäivät Porissa 3.-6. 8.

"Hän antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä"

Ensi elokuussa Porissa pidettävälle 26. yleisille kirkkopäiville odotetaan lähes tuhatta virallista edustajaa maamme eri seurakunnista ja järjestöistä. Lisäksi päiville saapuu useita ulkomaisia kutsuvieraita. Porin kirkkopäivien yleisteemaksi on valittu "Ihminen ja vallankäyttö". Pääesitelmän aiheesta on lupautunut pitämään Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen. Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliitto ja Porin seurakunnat vastaavat kirkkopäivien järjestelyistä.

Kysymys vallasta ja vallankäytöstä koskettaa tavalla tai toisella jokaista ihmistä. Jokainen on vallankäytön kohteena, ja varsin monille on myös annettu valtaa enemmän tai vähemmän. Tämä koskee yhtä hyvin kristillistä seurakuntaa kuin maallista yhteiskuntaakin. Raamatussa kysymys vallankäytöstä näyttää olevan varsin keskeinen. Kenen nimissä ja millä tavoin ihmiset käyttävät heille uskottua valtaa? Tähän kysymykseen etsitään vastausta myös kirkkopäivillä, joiden tunnukseksi on sanat erästä Jeesuksen esittämästä vertauksesta: "Hän antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä".

Päivien ohjelma sisältää yleisteemaan liittyviä esitelmiä, jumalanpalveluksia sekä lukuisia muita tilaisuuksia, joista osa on tarkoi-

tettu myös niin sanotulle suurelle yleisölle. Keskustelua vallankäytöstä käydään ensisijaisesti neljässä jaostossa, joiden aiheina ovat "Rakkauden ja väkivallan maailma", "Suomalainen vallankäyttö", "Kasvatus ja valta" sekä "Vallankäyttö seurakunnassa".

Seurakunnissa pyritään kevään mittaan valmistautumaan kirkkopäiville siten, että erilaiset pienryhmät perehtyvät vallankäyttöön liittyviin ongelmiin SKSK:n julkaiseman alustekirjasein pohjalta. Kirjanen sisältää eri alojen asiantuntijoiden kirjoittamia alustuksia edellä mainituista aiheista. Sisällyshetysseuran opintosihteeri Kalevi Virtanen on kirjasein ohjeen laatinut opintokerhon ohjaajan oppaan.

Kirkkopäivillä on takanaan jo vanhat perinteet: yli puolen vuosisadan ajan on kirkkokansa keskimäärin joka toinen vuosi kokoontunut keskustelemaan kirkkoa ja koko kansakuntaa koskettavista elintärkeistä kysymyksistä. Päivien kesäinen

ajankohta sekä kirkkopäivillä käsiteltävien aiheiden pohtiminen etukäteen ovat "perinteistä" nuorimpia.

Kirkkopäivien osanottajien enemmistö on alunperin koostunut paikallis seurakuntien hallintoelinten nimeämistä edustajista. Mitään hallinnollisia päätöksiä kirkkopäivien nimissä ei kuitenkaan voida tehdä, mutta siitä huolimatta ne ovat usein johtaneet erilaisiin käytännön toteutuksiin. Itse SKSK esimerkiksi syntyi vuonna 1918 pidettyjen ensimmäisten kirkkopäivien seurauksena. Kirkon diakoniatyö, perheasiain neuvonta, kristillinen kasvatus ja monet muut työalat ovat myös saaneet ratkaisevia herätteitä juuri kirkkopäiviltä.

YKSITYISMAJOITUSTA

tarvitaan 3.—6. 8. kirkkopäiville saapuvia vieraita varten. Mahdollisista yöpymispaikoista pyydetään ilmoittamaan 30. 5. mennessä Porin seurakuntien diakoniatyökeskukseen puh. 14 107, Antinkatu 22 28100 Pori 10. Korvausta maksetaan 15 mk hengeltä vuorokaudessa.

PORIN SEURAKUNNAT

KEVÄTKALENTERI



KESKI-PORI

Keski-Porin kirkossa jumalanpalvelus joka sunnuntai klo 10 ja Ruosniemen kirkossa klo 12.
Lyttylän rukoushuoneessa jumalanpalvelus 25.3., 22.4. ja 27.5. klo 11.
Ruotsinkielinen jumalanpalvelus 20.4. ja 6.5. klo 13 Keski-Porin kirkossa.

Viikoittain kokoontuvia piirejä

Mikonkatu 8 A:ssa maanantaisin klo 19 lähetyspiiri, tiistaisin klo 18.30 merimieslähetyspiiri ja keskiviikkoisin klo 18.30 diakonipiiri.
Toejoen rukoushuoneessa tiistaisin klo 19 seurakuntapiiri.
Ruosniemen seurakuntatyökeskuksessa torstaisin klo 19 lähetys- ja diakonipiiri.

Raamatun vastauksia

Torstaisin on Mikonkatu 8 A:ssa klo 19 sarja Raamatun vastauksia, jossa alustuksen jälkeen pyritään vapaan keskustelun ja kyselyn tietä löytämään ratkaisuja tärkeisiin kysymyksiin.

Tämän kevään aiheita:

- 29.3. "Miten saavutan uskonvarmuuden?", alustaa nuorisohjaja Seppo Niemelä.
- 5.4. "Kärsimyksen ongelma", alustaa pastori Jaakko Kenttä.

Saarnaviikko 19.—24.3.

Keski-Porin kirkossa vietetään parhaillaan saarnaviikkoa, jonka yleisaiheena on "Miksi usko?" Tilaisuudet alkavat joka ilta klo 19.

22.3. "Uskon lupaukset", lehtori Vuokko Lipponen, khra Timo Kökkö, yksinlaulua Sirkka-Liisa Virtanen, juontajana kenttä- ja koulutussihteeri Torsti Lettoranta.

23.3. "Minun uskoni — Hänen uskollisuutensa", pastori Pekka Harne, lääninrovasti Esa Anttila, yksinlaulua khra Aulis Karén, juontajana pastori Jaakko Kenttä.

24.3. "Uskosta autuas", pastori Lars Aejmelaeus, koulunjohtaja Väinö Kätkä, yksinlaulua khra Aulis Karén, joka myös toimii juontajana.

Perhepäivä Ruosniemessä

Ruosniemen seurakuntatyökeskuksessa vietetään sunnuntaina 25.3. perhepäivää, jonka aiheena on "Kutsu palvelemaan". Jumalanpalveluksessa klo 12 saarnaa pastori Niilo Kankaanpää. Seurakuntatilaisuus alkaa kirkkokahvien jälkeen noin klo 14. Tilaisuudessa puhuvat teologian maisterit Eila Karén, Vuokko Lipponen ja Anneli Aejmelaeus. Lisäksi esiintyvät Merja Viirilä ja Ruosniemen kirkkokuoro. Vapaa sana. Lapille järjestetään hoito toisessa huoneessa.



PIHLAVA

Kirkossa ja Pihlavan seurakuntatalossa:

25.3. Porin seurakuntien tyttöpäivät.

1.4. klo 10 merimieslähetysjumalanpalvelus. Merimieslähetysväkeä Turusta vierailee.

1.4. klo 12 Pro Fide-yhtyeen nuorisokonsertti.

1.4. klo 15 kirkkokuoron kahvikonsertti.

8.4. klo 10 Marttojen kirkkopyhä. Jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntatalossa Marttojen tilaisuus, jossa Kokemäen Ylistaron

Martat vierailevat.

Hiljaisen viikon ahtisaar-

natilaisuudet kirkossa maanantaisia kiirastorstaihin klo 19 alkaen. Ehtoollisen vietto tiistaina ja kiirastorstaina.

Kirkkokuoron järjestämä ristinjuhla kirkossa pitkäperjantaina klo 18.

Jumalanpalvelukset palmusunnuntaina, pitkäperjantaina ja pääsiäispäivänä klo 10.

Kyläsaaren seurakuntatalossa:

25.3. klo 14 marianpäivän jumalanpalvelus.

15.4. klo 14 palmusunnuntain jumalanpalvelus ja ehtoollinen.



PORIN TELJÄ

Sakari Pinola vierailee

Palmusunnuntaina vietetään Teljän seurakunnassa lähetysjuhlaa, jossa vierailee pastori Sakari Pinola, joka työskenteli Teljässä ennen Taiwanin matkustamistaan. Ennen uutta lähetysmatkaansa Taiwanin hän suorittaa joitakin käyntejä seurakunnissa, ja niin on porilaisilla tilaisuus saada tavata monille tutuksi tullutta lähetysmiestä, pastori Pinolaa, Teljän seurakunnan jumalanpalveluksessa Väinölässä palmusunnuntaina ja saman päivän iltana lähetysjuhlassa Annankatu 29:ssä. Päivällä klo 14 on lähetysjuhla Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa Kasvihuoneenkatu 16.

Palmusunnuntaina kulkevat kirkkoautot Uudenkoiviston vanhustentalosta ja 400-vuotiskodista klo 9.30, ja Pinomäestä klo 9.15 Sonnimäestä alkavaa reittiä. Tähän autoon voivat tulla myös Diakonissalaitoksesta ja Suomalaisesta vanhainkodista jumalanpalvelukseen lähtevät.

Hiljainen viikko

Perinteelliseen tapaan Teljän seurakunnassa kokoonnutaan hiljaisella viikolla iltaisin sekä Väinölän kirkossa että Annankatu 29:n huoneistossa. Viikoittain kokoontuvat työpiirit osallistuvat silloin näihin hiljaisen viikon tilaisuuksiin, jotka alkavat klo 19.

Hiljaisen viikon maanantaina eli 16.4. klo 19 puhuvat Väinölässä Hilikka Vettenranta ja Pekka Kaijala. Samaan aikaan Annankatu 29:ssä puhuvat Tyyne Koskela ja Juhani Niemistö.

Tiistaina 17.4. klo 19 puhuvat Väinölässä Vuokko Lipponen ja Torsti Kanerva. Samaan aikaan Annankatu 29:ssä Hilikka Vettenranta ja Tapani Tukiainen.

Keskiviikkona 18.4. klo 19 puhuvat Väinölässä Juhani Niemistö ja Tyyne Koskela. Samaan aikaan Annankatu 29:ssä Eero Salokangas ja Torsti Kanerva.

Kiirastorstaina 19.4. klo 19 on tilaisuus ainoastaan Väinölässä, jossa on Herran pyhän ehtoollisen vietto.



LÄNSI-PORI

Nuoret

Länsi-Porin seurakuntatyökeskuksessa tiistaisin klo 19.30 raamattupiiri, keskiviikkoisin klo 19.30 keskustelupiiri, perjantaisin klo 19.30 lentopalloilta ja lauantaisin klo 19.30 nuorten illat.

Tyttökerhot

kokoontuvat viikoittain seuraavasti:

Länsi-Porin kirkko: maanantaina klo 18, tiistaina klo 16, 17.30 ja 18, keskiviikkona klo 17 ja perjantaina klo 18.

Lattomerén kirkko: tiistaina klo 17.30.

Rauhanpuisto 1: tiistaina klo 18.

Pietniemi (Aaltonen): maanantaina klo 17 ja 18, tiistaina klo 17, keskiviikkona klo 17 ja perjantaina klo 18.

Ulasoori (koulu): keskiviikkona klo 17.

Ulasoori (Lehtola): perjantaina klo 16.

Paarnoori (Harjula): torstaina klo 16.30.

Preiviikin seurakuntatalo: perjantaina klo 18.

Viasvesi: perjantaina klo 17.

Pyhäkoulut

Klo 11

Reikko (Mäkeläntie)
Preiviikin seurakuntatalo

Klo 12

Länsi-Porin kirkko
Vähärauma (Lähteenmäki, naharjantie 8)
Pietniemi (Aaltonen)
Lattomerén kirkko
Rauhanpuisto 1

Klo 13

Niittymaa (koulu)
Tuorsniemi (Silvola)
Viasvesi (kodeissa)
Pietniemi (Karvanen)

toollisen vietto. Puhujina Pekka Kaijala ja Tapani Tukiainen.

Pitkäperjantain jumalanpalveluksessa saarnaa Juhani Niemistö ja pääsiäisen jumalanpalveluksessa Pekka Kaijala. Toisena pääsiäispäivänä saarnaa Seppo Sutinen.

Kirkkoautot kulkevat kiirastorstaina klo 18.30 sekä 400-vuotiskodista että Uudenkoiviston vanhustentalosta. Pitkäperjantaina kirkkoautot kulkevat linjaa Rauhanpuisto — 400-vuotiskoti, sekä Pinomäestä linjaa Sonnimäki — Pitkälän — Sildeninkulma — koulu — Diakonissalaitos — Suomalainen vanhainkoti. Pääsiäispäivän kirkkoauto klo 9.30 linjaa Uudenkoiviston vanhustentalo — Kasvihuoneenkatu. Näistä ja mahdollisista muistakin vuoroista lähemmin päivälehtien kirkollisissa ilmoituksissa.

Teljän kirkkokuorojen järjestämä ristinjuhla on Väinölän kirkossa pitkäperjantaina klo 18. Teljän seurakunnan pääsiäisjuhla on 1. pääsiäispäivänä klo 18 Karhulinnassa. Puhujana on mm. pastori Erkki Nurmi Raumalta.

Tänä vuonna 63 kolehtia

Evangelisluterilaisten seurakuntien jumalanpalveluksia kannetaan tämän vuoden kuluessa kaikkiaan 63 kolehtia. Kirkkohallitus on määrännyt näistä 33 kolehtia kannettaviksi yleisiin tarkoituksiin kristillisen järjestöille sekä koti- ja ulkomaiseen avustustoimintaan. Seurakunnalliseen toimintaan kannetaan 27 ja hiippakunnalliseen toimintaan kolme kolehtia.

Uutena kolehtina kirkkohallitus hyväksyi kolehdin Kristillisen työväen liitolle jo alkaneen rakennustoiminnan rahoittamiseksi.

Turun arkkihiippakunnassa hiippakunnalliset kolehdit kannetaan tuomiokapitulin tekemän päätöksen mukaisesti arkkihiippakunnan lähetystyölle, 2) nuoriso- ja pyhäkoulutyölle sekä 3) diakoniatyölle.

Diakoniakeskuksen joulukeräys

Porin seurakuntien diakoniakeskus kiittää kaikkia kerääjiä ja lahjoittajia, jotka osallistuivat joulukeräykseen. Keräyksen tuotto oli yhteensä 6.143,03 markkaa. Sen lisäksi kertyi suuri määrä hyväkuntoista vaate tavaraa, jota on vaikea rahassa arvioida.

Vaate tavarann kysyntä on kuitenkin erittäin suuri. Tällä hetkellä kaipaamme kipeästi miesten pukuja ja kenkiä, joita on pyydetty eri sairaaloihin ja vankiloihin. Myös sotaveteraanien vaateorsi on tyhjä. Miehet! Lähettäkää käyttökelpoiset jo käytöstä poistetut pukunne diakoniakeskukseen. Ilmoituksen saatuaamme noudamme lahjoituksenne myös kotoa.

Porin seurakuntien diakoniakeskus

Antinkatu 22, puh. 14 107

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin seurakuntien tiedotustoimikunta.

Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: Paavo Yrjölä.

Toimitussihteeri: Eino Salmenperä ja Kirsti Kautto.

Toimituskunta: Pirkko Koski, Kirsti Koskinen, Markku Suomalainen.

Toimitus ja konttori: Pori, Halituskatu 9, puh. 12 784

(Porin seurakuntien taloustoimisto).

Satakunnan Kirjateollisuus

Osakeyhtiö, Pori 1973